

жїе, азъ видима защо това плаванїе ще да бжде съ много бѣда, и съ голѣма тѣжестъ, нѣ самъ на-товаратъ и на кораблятъ, но и на животатъ нашъ.

11 Но съотнико помного слышаше кормчатъ и навлѣратъ, неже ли Павловъ те дѣмъ.

12 И понѣже не кѣше добро пристанището да зимватъ тамъ, мнозина совѣтовахъ да се вдигнатъ ѿ тамъ, и негли бы могли да стигнатъ до Критско то пристанище, което се именва Финїѣ и глѣда къ югозападншатъ и сѣверо-западншатъ вѣтровъ, и да зимватъ въ него.

13 И понѣже поддхна (мало) юженъ вѣтрецъ, и полсчиха своѣ то намѣренїе, вдигнаха платна та, и плываха близъ по край Крита.

14 Но по мало време поддхна срещу Крита вѣтровъ бѣренъ, който се нариче Еврокладънъ.

15 И като се дрпна кораблятъ и не можеше вече да се сопротиви на вѣтровъ предадохмесе на волны те и носѣха ны кждѣ то шѣха.

16 И понѣже нападнхмесе на нѣкой островъ, който се наричеше Кладій, едва могохмесе да оудржиме барката :

17 Като като тргнаха вѣтре (корабленницы те), начнаха да оупотрекляватъ секакви средства, и да преврзватъ ѿ долъ кораблятъ (съ вѣже та) : и понеже се боѣха да не паднатъ въ плитко (мѣсто), спсстиха платна та, и така носѣха по вола та на-вѣтжратъ.

18 И понѣже бѣхме въ голѣма бѣда ѿ фортѣна та, на дрѣгїатъ дѣнь фанѣха да ѿсфрлатъ (ѿ товаратъ въ морѣ то).

19 Я въ третїатъ дѣнь со свой те рѣце ѿсфрлихмеси чки те дрѣта корабленни.

20 И като се не показваха на много дни нито слънце то нито звѣзды, и голѣма та фортѣна се продолжаваше, не ѿставахме ни вече ни една надежда да се ѿзкавиме.

21 Но понѣже ѿ много време не бѣха глїи нищо, Павелъ застана по средѣ нишъ, и рече : трѣбваше, ѿ мѣжїе, да послышате мене, и да се не ѿвозите ѿ Крита, и шѣхмесе да се ѿзкавиме ѿ тѣа бѣда и ѿ тѣско тѣжестъ.

22 Но сегѣ вы моимъ да бждете весели : защото никой ѿ васъ не шѣ да загїне, ѿсвѣтъ еденъ корабль.

23 Защото въ тѣа нощь